

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Aprilis, Maii & Ivnii

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

Vita S. Hospitii, Reclvsi, Ex Ea quæ extat apud Laur. Surium, ex Greg. Turon. hist. Franc. ca. 6. & 7. lib. 6. & de glor. confess. cap. 97. Claruit anno Christi saluatoris 575. Sedente Benedicto, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42716

iturus, in ipso itinere, morbo pragrauatus, Aquilam declinauit, vbi in quodam sui Ordinis coenobio, letus ex mortali corpore, ad caelos migravit, aetatis suae anno 63. Corpus eius cum ad monasterium, extra urbem illam situm, deferretur, furdus quidam, virtute aquae illius, qua ablutum fuerat, auditum recepit. Quo audito miraculo, mox in urbem relatum est, in Franciscanorum coenobium, vbi praeter alia admirandae virtutis miracula, iuuenis quidam vita sanctus, excelsus est.

Obitus eius.

**Miracula ad
rumulum
eius.**

**C. Baro. to. 7.
Annal.**

VITA S. HOSPITII, RECLUSI, EX EA
qua extat apud Laur. Surium, ex Greg. Turon. hist. Franc. ca. 6. & 7. lib. 6. & de glor. conf. cap. 97. Claruit anno Christi saluatoris 777. de-
dente Benedicto, Imperante vero Lustico in-
niore.

21. Maij.

**Rigor vitz
& abstinencia
eius.**

**Longobar-
dorum in
Gallias ad-
uentu praedi-
cit.**

A Pud urbem Niciensem, Hospitius magno abstinentiae vir, ferreis cathenis ad corpus constrictus, indutusque desuper cilicio, sicco pane, cum paucis dactylis, vitam sustentabat. In diebus autem Quadragesimae, solis herbarum radicibus, quibus Eremitae in Aegypto videntur, alebatur. Magnas autem per eum virtutes Dominus dignatus est operari. Nam quodam tempore, diuinitus edoctus, Longobardorum in Gallias aduentum cognouit: & ciuitates septem propter impunitam flagitiorum omnium licentiam, deuastandas praedixit: monuitque cunctos, vt tempestiua fuga, eam calamitatem deuenirent. Quibusdam autem pietatis cultoribus, quia ab eo monita frequenter hauriebant, dicebant, se nullo modo eum deserere velle, ait: Nolite

no me timere; futurum enim est, vt iniurias qui-
son mihi inferant, sed nequaquam morte mul-
tare poterunt. Nō multō post furibunda gēs, eō
ueniens, cuncta depopulata est. Cumq̄ue ad lo-
cum, vbi sanctus reclusus erat, peruepisset, adi-
tum, quo ad eum ingrederetur, inuenire nō po-
tuit. Tum verō duo ex eis, tectum per vim deie-
cerunt, visq; viro cathenis cincto, & aspero in-
doto cilicio, arbitrati sunt eū maleficū esse: voca-
toque interprete, sciscitati sunt ab eo, quid mali
fecisset, vt tali supplicio arctaretur. At illi homi-
cidam se esse, omnisque criminis reum fatetur*.

Tunc vnus, euaginato gladio, capite eū truncare
voluit, & ecce dextera in ipso ictu, suspensa diri-
git: nec eam ad se reuocare potuit. Hęc vident-
es socij, clamore in cælum sublato, flagitarunt
a sancto, quid agi oporteret. Ipse igitur impo-
suo salutis signo, brachium sanitati restituit. Ille
autem eodem in loco, Christi se obsequio to-
tum mancipauit, ac tonso capite, sub seuerio-
re monasticæ vitæ disciplina, strenuē omni-
pō Deo militauit. Multi autem à dæmonijs cor-
rupti, exagitantur miserè, quibus vir sanctus,
imposita manu, sanitatem restituebat.

Post hęc quidam Andegauensis incola, nimia
febre exhaustus, linguæ auriumque officij per-
diderat; quem vir Dei vocatum ad se, oleo san-
cto ori verticique eius infuso, protinus, sanū &
incolorem reddidit. Quo permotus miraculo
quidā à natiuitate cæcus, duobus aut tribus men-
sibus, in monasterio orationi ac ieiunijs se totū
tradidit; tandemque à S. Hospitio vocatus, oleo-
que benedicto inunctus, in Christi nomine lumē
recepit. Dehinc mulier quēdam tribus dæmonijs
obsessa, ab eodem viro sancto, oleo sancto &

Ddd 5 crucis

*Vt potē,
quia pecca-
tum quod-
libet perpe-
trare mini-
mè præter-
misisset, nisi
Deus eum
sua gratia
munisset.
Signo Cru-
cis sanat
brachiū Lō-
gobardi, qui
illico fit me-
nachus.
Dæmonia-
cos curat.
Alia mira-
cula oleo
benedicto,
& signo cru-
cis opertur

crucis signo benedicta, à sœuis hospitibus liberata est. Sed & aliam puellam, immūdo venarum spiritu, benedictione sanauit.

Cū autem iam dies obitus eius appropinquaret, vocauit ad se ciuitatis Nicienfis amicum, vt eum post mortem sepelire dignaretur. obitante igitur mortis hora, catenas quibus vincum erat, doposuit; & corpusculum, quod scateoribus vndique vermibus, intolerabili cruciatu afflicto batur, humi prostrauit: deindè tota mēte precibus intentus, vim lachrymarum profudit: euerisq; ad cælū manibus, gratias Deo agens, spiritum tradidit; Et statim omnes vermes illi, qui sanctos artus perforabant, euauerunt.

Obitus eius.

C. Baron. in not. mart. Rom.

VITA BREVIS S. MARTIANI, Raennatis Archiepiscopi. Vt habetur libri primo historiarum, Hieronymi Rubei, de gestis Raennatum.

se. Maif.

S Apollinaris, Raennatum Apostolus, dicitur natus factus certior, fore, vt breui Raennate exularet, ac subita opprimeretur calamitate, capiteq; oppugnaretur: ne Raennatem ecclesiam, absque pastore relinqueret, duo obitū postquā accesserat anno. sacerdotes bibo constituit, Aderitum & Calocerum, Diaconos vero Martianum, virum nobilissimum & Eleochadium summum philosophum. Cæso igitur Apollinare, post Eleochadium, in Raennati Archiepiscopatu, Martianus à Deo demissa columba testatus, sufficitur; natus sublimi loco vir, tantus ardore animi, Christū prædicabat, vt multis Raennatū ardētē, excitaret omnium gentium

Martianus diuinitus designatur Episcopus.